

[Dræbye]

der skal være denne ulighed over for loven, sådan at lejere i nøjagtig samme situation ikke skal kunne beskyttes på samme måde?

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Det er ikke mig, der har ændret argumentation. Jeg har tværtimod hele tiden henholdt mig til det, ministeren selv har svaret, nemlig at der overhovedet intet behov er for at udstrække denne lov til at gælde hele landet. Det, jeg har udtalt mig om vedrørende det administrative, er alene, at det er meget, meget betænkeligt, at landets kommunalbestyrelser nu skal til at sidde og træffe beslutninger i medfør af en lov om tvungen administration af udlejningsejendomme. Hr. Dræbye må med sit udgangspunkt i det kommunale virke formentlig dele det synspunkt.

Kalnæs (SF):

Jeg vil gerne først sige noget til hr. Dræbye, som omtalte bl.a. lovforslag nr. L 6, lovforslaget om tvungen administration af udlejningsejendomme, og sagde i forbindelse med vores bemærkninger og betækningsbidrag, at man må sikre sig, at man ikke overskrider ekspropriationsgrænsen ved at stramme lovforslaget for meget op. Vi har netop i vores betækningsbidrag skrevet, at vi gerne ville stille ændringsforslag også om en ekspropriationsret, men det har vi ladet være med at gøre, netop fordi vi var klar over, at det kunne udsætte lovgivningens ikrafttræden. Derfor har vi altså ikke stillet det ændringsforslag, selv om vi gerne så det gennemført. Vi har netop taget det hensyn.

De ændringsforslag, vi har stillet, er ikke nogle, der kan tolkes som værende ekspropriative. De ændringsforslag, vi har stillet, svarer faktisk til dem, som er blevet foreslået af lejerforeningerne her i København – folk, der virkelig har haft med de folk at gøre, som har misrøgtet deres ejendomme. Derfor tror vi, at de passer nogenlunde til det, der er behov for i den situation, vi har.

Jeg vil godt sige lidt om private andelsboliger i ejendomme, som er blevet forbedret i forbindelse med sanering. Hr. Dræbye siger, at man tager udgangspunkt i, at det er private udlejningsejendomme. Det er fuldstændig rigtigt, og når vi går imod, at man laver private andelsboligforeninger i dem, er det ikke,

fordi vi har så meget tilovers for private udlejningsejendomme, men så hænger det sammen med, at man fjerner lejeboliger. Vi ser meget gerne, at disse private udlejningsboliger ændres til at være almennyttige boliger, gerne almennyttige andelsboliger, sådan at vi sikrer den brugsret og den medindflydelse, som hr. Dræbye taler om, og som man fuldt ud kan få, hvis man taler om almennyttige andelsboligforeninger.

Hr. Dræbye talte om, at normale almennyttige boligforeninger var stive i driften, men så lad os gøre noget ved det i stedet for at lave private andelsboligforeninger.

Jeg vil gerne lige sige til boligministeren, at jeg er da ikke i tvivl om, at boligministeren gerne ser, at de lejligheder bliver lejet ud meget hurtigere – jeg forstod nærmest med det samme, når man var færdig med forbedringerne og byggeriet. Men er det ikke rigtigt – vil jeg gerne spørge igen – at sådan som bestemmelsen er formuleret, skal de bare være lejet ud inden for 3 måneder? Det vil sige, at selv om boligministeren har et, er jeg fuldstændig overbevist om, stærkt ønske om, at de bliver lejet ud med det samme, så sætter forslaget altså en grænse på 3 måneder efter færdiggørelsen. Det betyder, at man kan arbejde videre med at prøve på at få lavet andelsboliger og dermed holde lejere ude, for at de ikke skal sabotere det. Hvis boligministeren vil sikre på anden måde, at det ikke kan ske, så skal jeg kun være meget glad for det.

Dræbye (RV):

Jeg skal kun sige til hr. Kalnæs, at jeg har al mulig respekt for de københavnske lejerforeninger, men at de skulle være nogen særlig autoritet omkring ekspropriationssager, har jeg svært ved at indse.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal kort sige til hr. Kalnæs, at ideen er, at udlejning påbegyndes, så snart boligerne er færdige, og de mennesker, der så kommer ind som lejere, får chancen for at blive andelshavere, men det er ingen betingelse for at komme ind som lejer, at man siden hen vil stemme for at blive andelshaver.

Hermed sluttede forhandlingen.